

Nr 326.

Av herr **Svensson** i Alingsås m. fl., i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till statens hantverksinstitut: Utrustning och inredning.*

I sitt den 30 september 1946 avlämnade betänkande rörande den fortsatta utbyggnaden av statens hantverksinstitut hade 1946 års utredning angående hantverksinstitutet bland annat även berört de för institutet aktuella utrustningsfrågorna.

Utredningen hade därvid konstaterat, att institutet vid igångsättande av verksamheten i statlig regi för budgetåret 1939/40 för utrustning anvisats ett särskilt reservationsanslag om 270 000 kronor, varjämte för samma ändamål för budgetåret 1940/41 ett reservationsanslag om 150 000 kronor ställts till förfogande. Under de därpå närmast följande åren hade särskilda medel för utrustning vid institutet icke anvisats. Budgetåret 1945/46 uppfördes dock ett utrustningsanslag om 15 000 kronor i riksstaten, varjämte för budgetåret 1946/47 anvisades ett anslag för utrustning och inredning om 30 000 kronor.

Utredningen hade under sin verksamhet inhämtat uppgift från de olika avdelningarna inom institutet över vad som i utrustningshänseende erfordrades. Härvid hade från institutet ifrågasatts, att statsmedel för detta ändamål borde ställas till förfogande till ett belopp av i runt tal 350 000 kronor. Utredningen hade i dåvarande läge bedömt, att goda skäl anförts för komplettering av utrustningen för ett belopp om 118 985 kronor. Utredningen hade principiellt ansett det vara av största vikt, att institutet försåges med en så god utrustning, att detsamma på ett tillfredsställande sätt kunde fullgöra sina arbetsuppgifter. Med beaktande av att bidrag för institutets utrustningskostnader jämväl även i fortsättningen skulle komma att lämnas av hantverket hade utredningen förordat, att av statsmedel till institutets förfogande för nyanskaffning och komplettering av utrustning ställdes ett belopp av 175 000 kronor, så fördelat på fyra budgetår, att för budgetåret 1947/48 anvisades 70 000 kronor och för ett vart av därpå följande tre budgetår 35 000 kronor.

I proposition nr 153/47 hade med utgångspunkt från de förslag, som utredningen ansett sig böra föreslå, bland annat hemställt att riksdagen för ifrågavarande budgetår ville för utrustning och inredning för statens hantverksinstitut anvisa ett reservationsanslag av 70 000 kronor. Förslaget hade vunnit riksdagens godkännande.

På Kungl. Maj:ts uppdrag hade styrelsen för institutet den 4 december 1947 avlämnat en allmän plan avseende inriktningen av den fortsatta utbyggnaden av institutet under de närmaste fem åren. Institutets utrustningsbehov under förenämnda år hade härvid ingående berörts. Styrelsen hade ansett institutets utrustningsbehov, som omfattat även vissa nya moment, vilka ej förelagts 1946 års utredning, för femårsperioden böra uppskattas till 372 400 kronor. Härav kunde frändragas 60 000 kronor, som av visst yrkesförbund ställts till förfogande för utrustning. Styrelsen hade även i sin plan redovisat de önskemål och förslag, som framförts från yrkesförbunds och institutstjänstemännens sida. Dessa förslag till nyanskaffningar hade i runt tal uppgått till 720 000 kronor.

I anslutning till vad 1946 års utredning förordat och med utgångspunkt från vad styrelsen i sin plan ansett sig böra rekommendera, har styrelsen för institutet i sina anslagsäskanden för budgetåret 1948/49 och följande ansett erforderligt yrka medel för utrustning med

				Varav anvisats
för budgetåret	1948/49	105 000		—
»	»	1949/50	102 850	—
»	»	1950/51	116 000	35 000
»	»	1951/52	150 000	25 000
»	»	1952/53	75 000	Föreslaget 25 000

För den fyraårsperiod räknat till och med budgetåret 1950/51, som 1946 års utredning ansett erforderligt att anslag för ett sammanlagt belopp om 175 000 kronor anvisades, har sålunda institutet beviljats utrustningsanslag för endast 105 000 kronor (70 000 + 35 000). Anslagsanvisningen ligger sålunda betydligt under det belopp, som 1946 års utredning ansett sig hava anledning att förorda för att institutet i utrustningshänseende skulle kunna fullgöra sina uppgifter. Härtill kommer att hänsyn icke tagits till penningvärdets förändringar och att institutets verksamhet ökat i betydligt högre grad än vad 1946 års utredning kunnat förutse. Det för budgetåret 1951/52 anvisade och för nästkommande budgetår föreslagna beloppet för utrustning om för vardera året 25 000 kronor är att anse såsom allt för ringa för att institutet skall kunna tillgodose sitt utrustningsbehov, i vad avser såväl ersättning för föråldrad och utsliten utrustning som erforderlig nyanskaffning annat än för dagens aktuella uppgifter absolut nödvändiga mindre utrustningsdetaljer. Avsaknaden av teknisk utrustning, avpassad efter institutets principiella uppgifter inom hantverk och småindustri, blir i många fall en hämsko i planeringen och anordnandet av såväl en ändamålsenlig kurs- som informationsverksamhet inom institutet, vilka verksamhetsgrenar utgöra grundvalen för hela institutets ekonomiska system. I stor utsträckning har institutet i sin verksamhet varit nödsakat förlita sig på ett provisorium genom att från fall till fall få upplåna viss utrustning från

yrkesförbund och enskilda företagare, vilket måste anses mindre lämpligt och menligt för institutet i den objektiva och vägledande ställning, som institutet bör intaga.

Enligt instruktionen för statens hantverksinstitut har institutet att såsom sin huvuduppgift meddela undervisning genom anordnande av kurser och föreläsningar med ändamål att bibringa praktisk-teknisk verkstadsutbildning och teoretisk utbildning samt vidare att såsom tekniskt rådgivande institution utöva konsulterande verksamhet (teknisk informationsverksamhet) beträffande materiel, arbetsmetoder och arbetsredskap på olika yrkesområden och därvid till behandling upptaga yrkesmännens olika praktiska problem av teknisk eller teknisk-ekonomisk natur. Institutet har sålunda att i tekniskt hänseende vara vägledande och förebyggande för hantverket och den mindre industrien. Den tekniska utvecklingen har inom berörda näringsgrenar under de senaste åren varit synnerligen accentuerad och fortgår i alltjämt oförminskat tempo. Då institutets verksamhet är inriktad på den högre utbildningen och specialutbildning föranledd just av näringsgrenarnas alltmera tekniska och specialbetonade prägel, måste det anses absolut oundgängligt att institutet i utrustningshänseende tillgodoses i sådan grad, att fullgörandet av dess uppgifter icke på något sätt behöver eftersättas eller improviseras med vådarisk av olika slag. Den centrala ställning institutet uppnått inom olika yrkesområden nödvändiggör sålunda för verksamhetens ändamålsenliga bedrivande i framtiden en fullgod utrustning samt möjlighet att förnya densamma i takt med den tekniska utvecklingen. Härvid bör till sist framhållas, att det anslag för utrustning, som av innevarande års riksdag kan komma att anvisas institutet, icke betraktas såsom ett engångsanslag utan att institutet i framtiden kontinuerligt tillföres årligen avpassade medel för sitt utrustningsbehov, då det är synnerligen nödvändigt att institutet får möjlighet att bedriva sin verksamhet efter den tekniska utvecklingens krav.

Under åberopande av vad ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen ville för budgetåret 1952/53 besluta om anvisning av anslag för utrustning och inredning vid statens hantverksinstitut räknat till 75 000 kronor i huvudsak i enlighet med den disposition, som styrelsen för institutet föreslagit i sina riksdagspetita för nästkommande budgetår.

Stockholm den 24 januari 1952.

Patrik Svensson.

Märta Öberg.

Harald Johnsson

i Skoglösa.

Sven Gustafson

Folke Kyling.

i Göteborg.